

видѣхъ изнамѣрены въ сегашно-то время за въспитаніе-то на дѣтца-та много по лесни и леки способи, които не само чи не отегчаватъ дѣтскій умъ, ами еще го облегчаватъ въ занятіе-то и размышленіе-то.

Въ сегашно-то время въспитатели-тѣ отъ въспитаніе-то сѫ отхвърлили сички Сократовы, Димостеновы, Аристотеловы и на тѣхъ приличны философствованія и ги замѣнили съ нѣща, зети отъ натурѣ-тѣ, кои сѫ съставляли забава и пріятность на наши-тѣ праотцы въ теченіе на много вѣкове, и нынѣ съставяютъ намъ и на дѣтство-то. Нѣ за нещастіе онова, което е съставяло богатство-то на народи-тѣ ни мудрость и поезінѣ, то ный, по съвѣта на врази-тѣси, пренебрегъхмы и оттикнахмы, и дадохмы на наукѣ-тѣ направа, коя не приляга на способности-тѣ дѣтски.

Извѣстно е съкому отъ читатели-тѣ, чи наша-та дѣтска книжнина е съвсемъ бѣдна, тѣй щото едно дѣте съвършенно нѣма въ неї какво да чете. Ако въспитателя ся ограничи само съ това и не даде внешно понятіе на дѣтето, тѣ дѣтето ще си остани съ най бѣдни понятія и ще гледа на свѣтовны-тѣ нѣща като на бабски баянія.

Отъ четене-то на нови-тѣ учебници и дневници, що ся сега издаватъ, азъ съставихъ свое мнѣніе и намыслихъ да наредя този учебникъ, който да бѣди чисто по духъ-тѣ желаніе-то, състояніе-то и нужды-тѣ на дѣтца-та. Истена, въ нарежданіе-то или въ съставленіе-то на този учебникъ азъ срѣщахъ голѣмы затрудненія: къмъ когото и да ся